

POŠTOVNÍ BALADA

*Komorní mikroopera buffa
pro zpěv, violoncello a cembalo nebo klavír
o třech dějstvích*

Miloš Štědroň
hudba

Jan Škrdlík
libreto

1. dějství

Allegro agitato con spirito amministrativo

MĚL JSTE SI NASTUDOVAT OBCHODNÍ PODMÍNKY

VYPRAVĚČ: Nacházíme se v interiéru jedné veliké, opravdu veliké, ale opravdu hóódně veliké firmy, kde úřednice jedná se zákazníkem. Zákazníka není vidět, ale někde tam v prostoru (trošku zapomenut) je. Veškerá pozornost je upřena na knihu, kterou úřednice drží v ruce. Na knize lze číst velkými písmeny „OBCHODNÍ PODMÍNKY“. Kdykoliv se úřednice na knihu podívá, objeví se v její tváři výraz silného citového pohnutí.

ÚŘEDNICE:

(chvíli stojí, pak pozvedne knihu a pronese přísně)

Měl jste si nastudovat obchodní podmínky!

(zasněně, s velkým požitkem) **Naše obchodní podmínky jsou báječné, úžasné! Doporučuji!**

(s velkým překvapením)

Cože? Vy naše obchodní podmínky neznáte?

Ale to je chyba, vážený! Jak s tím dokážete žít?

(popojde pár kroků a zamyslí se, pak pronese téměř něžně)

My děláme chyby, abyste vy mohli platit, víte?

Chápete to?

Vážíte si toho?

(s pohrdáním)

A vůbec, máte vy nějaké své obchodní podmínky?

Aha, tak to jsem si mohla myslet...

(vyzdvihuje knihu výš)

Měl jste si nastudovat obchodní podmínky!

...konec 1. dějství...

2. dějství

Con fervore mistico e spirito amministrativo

TO NÁS NEZAJÍMÁ

VYPRAVĚČ: *Úřednice vyčerpaná náročnou komunikací zjevně potřebuje oddech, kontemplaci, meditaci, byť by to bylo jen na pár minut. Po chvíli váhání stahuje okénko a zapaluje vonnou tyčinku. Hovoří nahlas, jako by stále rozmlouvala s klientem, ale ve skutečnosti tichým usebraným hlasem mluví jen sama k sobě.*

ÚŘEDNICE:

(tichým usebraným hlasem, jako by pronášela budhistickou modlitbu)

To nás nezajímá!

No, *my* za to nemůžeme, že *vy* chcete poslat nějaký balík...

Tak žádný balík nikam neposílejte a bude klid, ano?

A vůbec... nebylo by lepší, dát si kafe? ...a už tam zůstat?

Anebo tam s tím balíkem zajet osobně...

My se staráme, jak se tady nezbláznit, chápete to?

A nic jiného nás už nezajímá...

...nezajímá...

...nezajímá...

...nezajímá...

...konec 2. dějství...

3. dějství

Allegro trionfante con spirito amministrativo

TÁMHLE JSOU DVEŘE!

VYPRAVĚČ: Úřednice osvěžena meditací znovu vytahuje okénko. Ke svému překvapení zjišťuje, že klient stále ještě čeká na stejném místě. Úřednice náhle dostane nápad. Zdá se, že konečně objevila řešení. Nakloní se ke klientovi a sděluje mu důležitou informaci.

ÚŘEDNICE:

(jako by oznamovala důležitou radostnou novinu)

Támhle jsou dveře!

(zasněně, s velikým požitkem) **Ale pochopte už konečně,
že támhle jsou ty naše báječné,
skvostné dveře!**

(s velikou důležitostí) **Ty dveře jsme si totiž, vážený, koupili
za Vaše peníze!**

Chápete to? Vážíte si toho?

...ale to jen tak na okraj...

(hudba ztichne, úřednice pronese do ticha velmi významně)

A vůbec... Za čí peníze jste si dveře koupil vy?

Aha, tak to jsem si mohla myslet...

(po chvíli znovu začne hrát hudba, úřednice se na klienta už nedívá a vesele si prozpěvuje, její hlas se postupně vzdaluje a vzdaluje...)

Támhle jsou dveře!

Támhle jsou dveře!

Támhle jsou dveře!

...konec 3. závěrečného dějství...

Ukázka manuskriptu „Poštovní balady“
Miloše Štědrone:

$\frac{3}{5}$ $\text{♩} = 104-112$
Voc. *Měl jste si na-stu-do-vat o-bcho-dní po-dmí-nky o-bcho-dní po-dmí-nky o-bcho-dní po-dmí-nky o-bcho-dní po-dmí-nky na-stu-do-vat*

$\frac{4}{4}$ $\text{♩} = 90-104$
Voc. *Na-še o-bcho-dní po-dmí-nky jsou bá-je-čné bá-je-čné jsou*

$\frac{2}{4}$ $\text{♩} = 84-90$
Voc. *My de-lá-me chy-by a-by-ste Vy mohl pla-tit, a-by-ste Vy mohl pla-tit pla-tit a-by-ste Vy mo-hl pla-tit, ví-te?! ví-te?! ví-te?! ví-te?! ví-te?!*

pizz. possibile

VITE VITE